

Hajabácsné Dobos Dóra

A Kállay-kormány tárgyalásai
Törökországban

Különös tekintettel Pálóczi-Horváth György
tevékenységére

PhD értekezés

Tézisfüzet

2023.

Károli Gáspár Református Egyetem

Történelemtudományi Doktori Iskola

Témavezető

Prof. Dr. habil. Kun Miklós

Tartalom

Kutatás témája.....	2
A kutatás élkitűzései	4
A kutatás forrásai, módszertan	7
Tudományos eredmények összefoglalása	10
Az értekezés témájához kapcsolódó publikációk	12

Kutatás témája

Kállay Miklósnak célja volt megkísérelni lazítani a német-magyar viszonyt miniszterelnöksége alatt, és kapcsolatokat kiépíteni az angolszász hatalmakkal, hogy kivezethesse az országot a II. világháborúból. Ennek a politikának megvalósítása érdekében igyekezett szűk bizalmi körével együttműködve Magyarország azon mozgásterében mozogni, amely még nem váltja ki a német megszállást, viszont elég eredményes ahhoz, hogy az ország kilépése a háborúból sikerrel záródjék. Ezt a külpolitikai vonalvezetést az irányvonal határozta meg, ami a német győzelmet 1942-43 során már valószínűtlennek tartotta a háborús események alakulását követően: 1942 novemberében az angolszászok partra szálltak Észak-Afrikában, 1943. január végén Németország vereséget szenvedett Sztálingrádnál.

Így elkezdődtek a kezdeti kapcsolatfelvételi kísérletek az angolszászokkal a semleges országok területein, Stockholmban, Svájcban, Lisszabonban, Isztambulban, illetve később Ankarában. Stockholmban Gellért Andor vette fel a kapcsolatot az angolszászokkal, Svájcban Barcza György, Bakách-Besseney György és Honti Ferenc igyekeztek eredményeket elérni, Lisszabonban pedig Tamás András.

A törökországi kapcsolatfelvételi kísérletek alkalmával Isztambulba utazott Szent-Györgyi Albert, Frey András, dr. Váli Ferenc, Schrecker Károly és természetesen Veress László. A velük tárgyaló szervezet minden esetben a Special Operations Executive (Különleges Hadműveletek Bizottsága, továbbiakban SOE) volt, amely a brit diplomáciát közvetítette, és amely kezdetben a magyar megkeresésekre mindössze annyit felelt, hogy „tetteket akarunk látni, nem pedig szavakat“, - vagyis Magyarország ugyan készítse elő kiugrását a háborúból, de előtte fejtsen ki megfelelő németellenes tevékenységet, amivel megrövidítheti a világháborút. Ezzel a brit titkosszolgálati szervvel dolgozott együtt Pálóczi-Horváth György, aki minden esetben jelen volt, és tárgyalta a magyar kiküldöttekkel.

A kezdeti kapcsolatfelvételi kísérletek a Szövetségesek merev magatartása miatt nem jártak sikerrel, fenntartással kezeltek minden olyan kísérletet, amelynek célja a jelenlegi rendszer átmentése volt. Tárgyalási alapként pedig csak a feltétel nélküli megadást fogadták el, mely kizárta a kompromisszumos békekötés lehetőségét, amely így Németország és csatlósai számára egyedül a kétségbeesés által diktált harcot adta lehetőségnek.

A Szövetségesek részéről végül a merev magatartás folyamatosan enyhülni látszott, és a kapcsolatfelvételek eredménye lett az úgynevezett előzetes fegyverszüneti egyezmény, melyet

1943. szeptember 9-én kötöttek meg, és amelyben a magyar kormány elfogadta a feltétel nélküli megadás elvét. A magyar kormány az egyezményben vállalta, hogy fokozatosan csökkenti a németek katonai és gazdasági támogatását, kivonja csapatait Szovjetunió területéről, átszervezi a katonai vezetést, fogad egy légi úton küldött missziót, és rádiókapcsolatot létesít a Szövetségesekkel. Kállay Miklós a fent vállalt feltételek közül mindent teljesített, amit a németek figyelő tekintete mellett teljesíthetett az adott helyzetben.

A rádiókapcsolat létrejött a magyar kormány tudtával, melynek üzeneteit a Külügyminisztérium Politikai Osztálya állította össze, Veress László fogalmazta meg és rejtjelezte, és a szolgálatos detektív adta le a rövidhullámú rádión. Az üzenetek tartalmát illetően a britek (vagyis az SOE) arról győződtek meg, hogy a magyar kormány a fontosabb lépéseket halogatja. Az SOE 1943. október végétől folyamatosan csökkenteni kezdte a Magyarországra gyakorolt nyomását, végül Veress nem kapott választ az üzeneteire 1943 decemberétől.

A magyar kapcsolatfelvételi kísérletek egy részéről a német hírszerzés viszonylag pontos értesüléseket szerzett. Segítségére voltak az 1942 végétől megfejtett táviratok, illetve a Szövetséges és semleges országok sajtója, melyek bőven szolgáltatott információt. Így Hitler Klessheimben, 1943. április 16-án Horthy Miklós szemére vetette a brit-magyar kapcsolatfelvételeket, kiemelve Szent-Györgyi Albert és Mészáros Gyula professzorok, Frey András és Ullein-Reviczky Antal tevékenységét. A német megszállás tervjavaslata, melynek megalkotásában jelentős szerepet vállalt a német értesülés a magyar kapcsolatfelvételekről, végül 1943. szeptember 30-ra készült el, és a Margarethe I. fedőnevet kapta.

A kutatás élkitűzései

A disszertációm címe a Kállay-kormány tárgyalásai Törökországban: Különös tekintettel Pálóczi-Horváth György tevékenységére. A cím jól mutatja, hogy az értekezés célja a Kállay-csoport törökországi tárgyalásainak vizsgálata új levéltári források tükrében.

Munkám során tehát fontos célom volt, hogy a magyar-brit törökországi kapcsolatfelvételi kísérletekről egy összefüggő képet adjak, mely beleilleszkedik egy nagyobb, általános áttekintésbe, vagyis Magyarország milyen helyet kapott aktuálisan a nemzetközi életben, milyen volt megítélése, és hogyan fogadták a nagyhatalmak közeledési kísérleteit.

Ebbe illesztettem bele Pálóczi-Horváth György, illetve általa a brit diplomáciát közvetítő SOE titkosszolgálati szerv nézeteit és véleményét is. Célom volt megvizsgálni, és egy viszonylag átfogó képet nyújtani az SOE brit titkosszolgálati szerv működéséről, szervezeti felépítéséről, céljairól és feladatairól, melyhez a primer források mellett angol nyelvű monográfiákra szorítkoztam.

A disszertáció másik célja volt Pálóczi-Horváth György életútjának és tevékenységének vizsgálata, hiszen életútja jól illeszkedik a törökországi tárgyalások témaköréhez, a brit diplomácia kérdésköréhez. Foglalkoztatott, milyen életet élhetett, igyekeztem megismerni a személyiségét az Államvédelmi Hatóság dossziéjain keresztül. Illetve életútja vizsgálata során elkezdett az a problémakör is foglalkoztatni, milyen ellentmondásokat hordozhat egy, vagy több vallatás során keletkezett primer forrás, milyen céljai és módszerei vannak a vallatásoknak, és azok mit eredményeznek. A kérdéskörnek kiterjedt és eredményes kutatása van, de célom volt Pálóczi-Horváth György által egy újabb szeletet adni a már meglévő eredményekhez.

Pálóczi-Horváth György életútjának vizsgálatát fiatalkorával kezdtem meg, amihez fő forrást az általa legépelte önéletrajza nyújtott. Ahogy később bevallja, önéletrajzát az ÁVH nyomására, egész napos kihallgatás után, éjszakába nyúlóan kellett gépelnie. Basil Davidson 1939-ben érkezett Magyarországra, ahol az SIS (Secret Intelligence Service - Titkos Hírszerző Szolgálat) "D" szekció magyar kirendeltségének vezetője lett. Pálóczi-Horváth György és Davidson Magyarországra érkezése után közvetlenül ismerkedtek meg, és hamar megkezdődött közös munkájuk. Együttműködésüknek köszönhetően létrejött a Britanova brit hírgyűjtő magyarországi kirendeltsége, illetve Pálóczi-Horváth illegális röpirat tevékenységet folytatott Davidson számára.

Pálóczi-Horváth György és Basil Davidson együttműködése 1941-ben, miután Magyarország megtámadta a felbomlott Jugoszláviát, új színtérre költözött, és Pálóczi-Horváth Közel-Keleten kezdett feketerádiós tevékenységbe Sztankovich Viktorral, és Haifából elkezdtek sugározni Szabad Magyar Rádió néven, majd belső széthúzás után a rádió kettévált, és onnantól Pálóczi-Horváth vitte a Magyar Nép Adóját. A feketerádiózás kérdéskörét vizsgálva célt volt a feketerádiózás, mint propagandaeszköz és a Political Warfare Executive (Politikai Hadviselés Bizottsága - PWE) tanulmányozása, melyek egy érdekes és szükséges kitekintőt adtak Pálóczi-Horváth György életének ezen szakaszához. A feketerádiós tevékenység, melyet 1941-1942 között végzett, feladata az volt, hogy felerősítse a németellenes érzelmeket, elősegítse a meglévő rezsim megdöntését, szabotázsakciókra és tettlegességre buzdítson.

Pálóczi-Horváth György és Basil Davidson újabb együttműködése során Davidson 1942 során megkísérelt Magyarországra küldeni néhány levelet, azonban a leveleket kézbesítők lebuhtak. A problémakör részeként foglalkoztatott a levelek sorsa, Satvet Lüfti Tozan nevű török diplomata és Miske-Gerstenberger Jenőné kézbesítők tevékenysége és kudarca. Célt volt megvizsgálni, hogy a címzettek hogyan éltek meg, és milyen következmények voltak rájuk nézve a levelek kézbesítési kísérlete után. Ezért Pálóczi-Horváth anyagai mellett tanulmányoztam Miske-Gerstenberger Jenőné és Szakasits Árpád (egyik címzett) dossziéját. Illetve, hogy minél széleskörűbb képet adhassak a kérdéskörben, a mellékletben megtalálható a Barankovics Istvánnak címzett levél, mely a többi levélből bizonyítottan tartalmilag lényegében nem tér el.

Pálóczi-Horváth György a magyarországi kapcsolatfelvételi kísérletek és a német megszállás után végül 1945-ben kalandosan Londonban kötött ki, ahol a BBC magyar osztályán dolgozott, mint program asszisztens, később napi hírek rendszeres fordítója és beolvasója.

Londonból a Magyar Kommunista Párt 1947-ben hívta haza Magyarországra, hogy a Tovább című hetilapot szerkessze. Magyarországi tevékenysége során megválasztották a Magyar Egyesült Nemzetek Társaság (UNA) főtítkárává, majd bevették az MKP rádióbizottságába, és a Hungária Könyvkiadónál helyezkedett el, mint az NV. irodalmi vezetője.

Az ÁVH 1949-ben tartóztatta le, és 1950-ben 15 évi fegyházra, 10 évi jogvesztésre és teljes vagyonkobzásra ítélték. Ügyében 1954-ben indult felülvizsgálat, majd az 1955. évben tartott tárgyalás felmentette "bizonyítottság hiányában". Felmentése után a Magyar

Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetnél helyezkedett el, és az Irodalmi Ujság munkatársa lett. 1956-ben hagyta el Magyarországot, Londonba ment, ahonnan már nem tért haza.

A kutatás forrásai, módszertan

Pálóczi-Horváth György életútjának feltárásához főleg az Állambiztonsági Történetek Levéltárának anyagai álltak rendelkezésemre, ezen belül is a Pálóczi-Horváth Györgyöt vizsgáló dossziék, melyek közül számos az ő vallomásait tartalmazza. A Pálóczi-Horváth által biztosított források egyoldalúságát ellensúlyozva felsorakoztattam vele szemben a magyarországi események szempontjából olyan lényeges személyek anyagait a fejezetek többségében, mint Ignotus Pál anyaga, mely az SOE magyarországi tevékenységével és a szervezet felépítésével foglalkozik, Miske-Gerstenberger Jenőné és Szakasits Árpád dossziéi a sikertelen magyarországi levelezésekhez kötődnek, míg dr. Tóth Miklós anyagai Frey András kiküldésével és a létrejött rádiókapcsolattal is foglalkoznak. Sándorfi Gyula dossziéjában megtalálható dr. Váli Ferenc vallomásai kiküldésével kapcsolatban, illetve fontos támpontot adott Hátszegi Ottó "Balatoni" dossziéja, amelyben megtalálhatóak Kádár Gyula vezérkari ezredes vallomásai is.

Az Állambiztonsági Történetek Levéltárának anyagait erős forráskritikával kellett kezelni. Ezért Pálóczi-Horváth György anyagait két részre osztottam: az első csoportba tartoznak az 1954-es felülvizsgálat előtt, vagyis 1949-1950 között rögzített vallomások, vizsgálatok és "tanulmányok", míg a második csoportot a felülvizsgálat során keletkezett vallomások, vádiratok és kérelmek adják.

Az 1954-es felülvizsgálat előtt keletkezett források vizsgálata során kétségtelenül látszik, hogy az anyagoknak egyértelmű célja volt, a vádlott elítélése, amihez az ÁVH szinte bármilyen eszközt bevethetett: Pálóczi-Horváthnak többek között egész napos kihallgatások után éjszakába nyúlóan kellett gépelnie önéletrajzát (melyben a fáradtság jelei egyértelműen látszódnak, elírások, "mentegetőzés", hogy késő van, fáradt, és biztosan elaludt önéletrajza írása közben). Hónapokig magánzárkában kellett aludnia egy nedves pincében, ahol nem kapott takarót, órákig guggoló pozícióba kényszerítették. A vallatás időszaka is kifejezetten hosszú volt, Pálóczi-Horváth Györgyöt 1949. szeptember 5-én tartóztatta le az ÁVH, és 1950. november 29-én zajlott le tárgyalása, saját bevallása szerint 13 és fél havi fogság után vallotta be bűnösségét. Ilyen körülmények között meglehetősen megkérdőjelezhető vallomások születtek. Ráadásul ahogy közeledett a tárgyalás napja, egyre inkább megjelentek egymásnak ellentmondó, a földtől egyre inkább elrugaszkodó vallomások is.

A Pálóczi-Horváth anyagok második csoportját alkotják azok a dossziék, melyek az 1954-es felülvizsgálat során születettek. Ezeknek az anyagoknak kétségtelenül más céljuk van, fényt deríteni az 1950. során lezajlott tárgyalások előtti kihallgatások és vallomások során keletkezett információkra, így a felülvizsgálat új bizonyítékokat keresett, illetve újabb tanúvallomásokat hozott. A teljesség igénye nélkül Ignotus Pál, aki Pálóczi-Horváthot 1930 óta ismerte, és londoni tartózkodása alatt ő is a BBC-nél dolgozott Pálóczi-Horváth Györggyel együtt. Vértés György Országgyűlési Könyvtár vezető Pálóczi-Horváth György Gondolatnál és Pesti Naplónál végzett tevékenységéről vallott az 1930-as évekből, illetve 1947-es hazatérése utáni tevékenységéről. Garzuly József honvéd vezérkari tiszt, a VKF. 2. Osztályának munkatársa arról vallott, hogy a VKF. 2. Osztálya megfigyelés alatt tartotta Pálóczi-Horváth Györgyöt 1940-től, majd őrizetbe akarta venni a Basil Davidsonnal való együttműködése miatt, azonban az őrizetbevételt felsőbb utasításra későbbre halasztották, és ezalatt Pálóczi-Horváth György 1941-ben elhagyta Magyarországot. Léderer Sándorné 1942-43 során ismerte meg Pálóczi-Horváthot, és a felülvizsgálat során Pálóczi-Horváth György és Baklanov kapcsolatáról vall, aki a szovjet kereskedelmi kirendeltség (TOPRED) vezetője volt, és kezdetben Lédererné tolmácsolt közöttük, Pálóczi-Horváth György tájékoztatta a Kállay-csoport kísérleteiről, és többször tanácsot kért tőle, milyen álláspontot képviseljen.

A magyarországi helyzetről alkotott kép kiszélesítéséhez a Magyar Országos Levéltár Külügyminisztérium, Politikai Osztályának iratai, illetve a Magyar Távirati Iroda rádiófigyelője, hírküldései, ki nem adott közleményei járultak hozzá. Az értekezés során célt volt Magyarország nemzetközi megítélésének, és a nemzetközi életben elfoglalt pillanatnyi helyzetének bemutatása, melyhez a fent említett iratok elengedhetetlenek voltak.

A Magyar Távirati Iroda anyagok nagy része a Szövetségesek konferenciáival, illetve azoknak Magyarországra gyakorolt hatásaival foglalkoztak. A Magyar Távirati Iroda anyagai emellett a fekete rádiózás kérdéséhez szolgáltatott érdekes adalékokat, például az értekezés közlése a Pálóczi-Horváth György által vezetett Magyar Nép Adójának 1942. október 21-i adásának részletét.

A MOL KÜM iratok bevonásával a törökországi sajtóra koncentráltam, melyet a britek nagyban igyekeztek befolyásolni, vagyis hiába beszélünk egy semleges országról (aminek területén a disszertáció által vizsgált magyar kapcsolatfelvételi kísérletek zajlottak), az angolbarát lapok nagyrészt az éppen aktuális brit álláspontot közvetítették.

A disszertáció első nagyobb részében Pálóczi-Horváth György életét és tevékenységét vizsgáltam, melyben nagyobb szerepet kapott az SOE brit titkosszolgálati szerv felépítésének, működésének, céljainak bemutatása. Az SOE részletes tanulmányozása után a Kállay-kormány külpolitikai törekvéseit és Magyarország nemzetközi helyzetének megítélését mutattam be. Az általános áttekintőnek célja volt, hogy az e fejezetet követő kapcsolatfelvételi kísérletek térben és időben elhelyezésre kerüljenek. Ezt követően magukat a kapcsolatfelvételi kísérleteket vizsgáltam, melyeknek áttekintése nem kronologikus sorrendben, hanem országokban, illetve a kiküldöttek személye szerint lebontva történtek meg, és mely kapcsolatfelvételi kísérleteknek eredménye lett az előzetes fegyverszüneti egyezmény. Az előzetes fegyverszüneti egyezmény megkötése után értékeltem magát az egyezményt, hogy Kállay Miklós és csoportja a feltételek közül miket valósított meg, illetve a német hírszerzésnek milyen értesülései voltak a magyar kapcsolatfelvételi kísérletekről. A disszertációt a német megszállásra való utalás zárja, melynek részletezése az értekezésnek nem volt feladata, de úgy éreztem, megfelelő végpontját adhatja a magyar béketapogatózási folyamatoknak.

Tudományos eredmények összefoglalása

A kutatás során megállapítottam, hogy Pálóczi-Horváth György tevékenysége és életútja jól beleilleszkedik a Kállay-csoport törökországi kapcsolatfelvételi kísérleteit és tárgyalásait vizsgáló kérdéskörbe. Tevékenysége, nézetei és véleménye érdekes és fontos adalékot adott a más történészek által megvizsgált és feltárt törökországi magyar kapcsolatfelvételi kísérletek kutatásaihoz.

Az értekezés megírása során igyekeztem az egyoldalú forrásokat erős kritika alá venni. Pálóczi-Horváth György önvallomásához és tanúvallomásaihoz az ÁVH által indított 1954. évi felülvizsgálat ad lényeges információkat, és sikeresen felold több ellentmondást.

Pálóczi-Horváth György az 1949-es vallatások során beismerte, hogy Basil Davidson beszervezte az SOE-be, és 1947-ben a britek utasítására érkezett haza Magyarországra. Emellett azt is bevallotta, hogy Edward Howe brit újságírónak, később SOE tisztnek és John Ennalst, az UNA főtitkárának belpolitikai és gazdasági adatokat szolgáltatott ki. Beismerte továbbá, hogy Heltai Györggyel is kémkapcsolatot tartott fenn, aki Pálóczi-Horváthot bizalmas adatokkal látta el, amiket ő továbbított brit megbízóinak. Kétségtelen, hogy a fent említett Pálóczi-Horváth György által is beismert vádpontok az ÁVH által kikényszerített vallomások voltak, aminek egyértelmű célja volt, a vádlott elítélése, akár koholt vádak alapján, szinte bármilyen eszközzel. Az értekezésben feloldottam a vádirat során keletkezett az ellentmondásokat, és megállapítást nyert, hogy Pálóczi-Horváth György fenti beismert vádpontjai a valóságnak nem feleltek meg.

Pálóczi-Horváth György valójában nem dolgozott a briteknek 1947-es hazatérése után, és ugyan valóban találkozott Edward Howe-val és John Ennalsszal, ezek a személyek a KEOKH (Külföldiek Ellenőrző Országos Központi Hatóság) nyilvántartásában nem szerepeltek, mivel 1945 után, ha valaki csak 1-2 hétig tartózkodott Magyarországon, mindössze láttamozták a vízumát.

Heltai György és Pálóczi-Horváth György Londonban, 1946-ban összebarátkoztak, és baráti viszonyukat mindketten megerősítették. Természetesen nem lehet megállapítani, valójában milyen rendszerességgel, hol találkoztak, a felülvizsgálat során megállapítást nyert, hogy a vádiratban megfogalmazott vádpontok, vagyis Heltai szabotálta a Külügyminisztérium munkáját, majd Gordon svájci magyar követ disszidálásakor Svájcból hazatelefonált, és bizalmas jelentést tett Pálóczi-Horváthnak, a valóságnak nem felelnek meg. Mindketten visszamondták beismerő vallomásukat a felülvizsgálat során, és azt vallották, hogy a vádirat

során említett konkrét eset során Pálóczi-Horváth mindössze felvette a telefont, és köszönt Heltainak.

Az SOE brit titkosszolgálati szerv szervezeti felépítése, működése és feladatai a magyar történetírásban eddig hiánytalanul még nem lett bemutatva. Az értekezésnek nem volt célja, hogy az SOE szervezet működési mechanizmusát teljesen vizsgálja, hanem Pálóczi-Horváth György és a törökországi tárgyalások témájához kapcsolódva megfelelő mélységekben történt meg a kérdéskör vizsgálata.

Szükségesnek tartom megjegyezni, hogy az SOE, mint szervezet kérdésköre további kutatásokat igényel, hiszen az SOE (illetve annak elődje az SOE 1940-es alapítását megelőzően) aktívan munkálkodott Magyarországon 1939-1941 között, majd mikor ellenséges területté vált az ország, Közel-Keletről fejtett ki a németbarát országok területein németellenes tevékenységet, Magyarország esetében többek között a feketerádiós tevékenység, illetve Magyarországra megkísérelt becsempészett levelek és a győri vasgyár felrobbantására irányuló szabotázs-tevékenység kérdésköre. Illetve az 1942-43 során kiküldött magyar személyekkel is az SOE tárgyalt, hiszen a brit diplomácia közvetítője volt, vagyis a Szövetségeseké, az SOE által képviselt kérdéskör a magyar történelem szempontjából tehát rendkívül fontos.

Az értekezésben megállapítottam, hogy a magyar kormánynak esélye sem volt sikeresen kiviteleznie a II. világháborúból való kiugrást. Mutatja a kiugrás sikertelenségét a kapcsolatfelvételek során tanúsított magatartása a Szövetségeseknek, amely ugyan enyhülni látszott, de a feltétel nélküli megadás elvet, mint tárgyalási alapot nem volt hajlandó elengedni. Emellett a brit és a brit-barát sajtókban megjelent információmorzsák a német hírszerzés munkáját segítették, hogy a magyar kiküldöttekről jól értesüljenek, és megfelelően hangolják a németeket Magyarország ellen. Fontos leszögezni, hogy az angolszászok soha nem tudtak konkrét segítséget felajánlani Magyarország sikeres kiugrásához. Ellenben az átállás megfelelő katonai segítség nélkül nagy kockázatot foglalt magában, az ország német megszállásának veszélyét. Az értekezésben megállapítottam, hogy amit a magyar kormány teljesíthetett ebben a helyzetben az előzetes fegyverszüneti egyezményben foglalt feltételek közül, azt a magyar kormány teljesítette, és kiugrási szándékát kinyilvánította az angolszászok felé a német megszállás veszélye mellett.

Az értekezés témájához kapcsolódó publikációk

1. A Kállay-kormány megítélése a török sajtóban, in. Napi Történelmi Forrás, 2020.
<https://ntf.hu/index.php/2020/05/06/a-kallay-kormany-megitelese-a-torok-sajtoban/>
2. A Miske-Gerstenberger házaspár tragikus története, in. Napi Történelmi Forrás, 2020.
<https://ntf.hu/index.php/2020/04/19/a-miske-gerstenberger-hazaspar-tragikus-tortenete/>
3. Az SOE angol titkosszolgálati szerv ügynökei, in. Napi Történelmi Forrás, 2020.
<https://ntf.hu/index.php/2020/06/14/az-soe-angol-titkosszolgalmati-szerv-ugynokei/>
4. A Political Warfare Executive és a magyar nyelvű angol rádiópropaganda a II. világháború alatt, in. Döbör András, Miklós Péter, Zeman Ferenc (szerk): Közelítések a modern magyar történelemhez, Hódmezővásárhely, Magyarország, Szeged, Magyarország: Szegedi Tudományegyetem, Juhász Gyula Pedagógusképző Kar, Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ, Emlékpont, pp. 62-74, 2020.
5. A teheráni konferencia hatása a második világháborús Magyarországra, in. KRE-DIT: A KRE-DOK Online Tudományos Folyóirata, 2019.
<http://www.kre-dit.hu/tanulmanyok/hajabacsne-dobos-dora-teherani-konferencia-hatasa-a-masodik-vilaghaborus-magyarorszagra/>
6. Magyarország bombázásának esélyei 1943 során, in. Napi Történelmi Forrás, 2019.
<https://ntf.hu/index.php/2019/11/30/magyarorszag-bombazasanak-eselyei-1943-soran/>
7. A Special Operations Executive (Különleges Hadműveletek Bizottsága) angol titkosszolgálati szerv Magyarországon 1939-1941 között: Különös tekintettel Pálóczi-Horváth György szerepére, in. Döbör András, Miklós Péter, Zeman Ferenc (szerk): Közelítések a modern magyar történelemhez, Hódmezővásárhely, Magyarország, Szeged, Magyarország: Szegedi Tudományegyetem, Juhász Gyula Pedagógusképző Kar, Tornyai János Múzeum és Közművelődési Központ, Emlékpont, pp. 74-85, 2019.
8. Fekete rádiózás a Közel-Keleten 1941-1942 között, in. Nemzetbiztonsági Szemle, 6. évf. (2.), pp. 15-33, 2018.
<https://folyoirat.ludovika.hu/index.php/nbsz/article/view/1586>

9. Három Magyarországra küldött levél kálváriája, in. Napi Történelmi Forrás, 2018.

<https://ntf.hu/index.php/2018/04/04/harom-magyarorszagra-kuldott-level-kalvariaja/>

10. Az angol-magyar titkos diplomácia, a Special Operations Executive (Különleges Hadműveletek Bizottsága) angol titkosszolgálati szerv szerepe a magyar kiugrási kísérletben, in. Valóság: Társadalomtudományi Közlöny, 59. évf. (9.), pp. 64-77, 2016.

11. Veress László tevékenysége Törökországban, az előzetes fegyverszüneti egyezmény, illetve annak következményei, in. Valóság: Társadalomtudományi Közlöny, 59. évf. (11.), pp. 59-79, 2016.